

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25190/2024
05.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Филиповић Милић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ненад Милић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 12936/24 од 11.07.2024. године, у седници одржаној 05.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 12936/24 од 11.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 12936/24 од 11.07.2024. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 12892/11 од 16.01.2024. године, одбачен је предлог за понављање поступка тужене поднет од стране пуномоћника тужене 24.11.2021. године, као неблагоприятан.

Решењем Првог основног суда у Београду П 12892/11 од 29.02.2024. године одбачен је захтев тужиље за накнаду трошкова поступка од 26.02.2024. године.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 12936/24 од 11.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена решења Првог основног суда у Београду П 12892/11 од 16.01.2024. године и П 12892/11 од 29.02.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену у делу којим је потврђено решење Првог основног суда у Београду П 12892/11 од 29.02.2024. године, тужиља је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права

и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), у вези са чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу понашања парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужене на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да тужиља ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић